

Bg. Miha ŠKERBINC Mihec

[REDACTED]

1000 Ljubljana

Tel: [REDACTED]

Generalštab Slovenske vojske

Generalmajorka Alenka Ermenc, načelnica

Na podlagi 45. člena Zakona o obrambi po službeni poti zoper ODREDBO št. 830-2/2019-35 z dne 5.4.2019, o razrešitvi s formacijske dolžnosti POVELJNIK SIL v POVELJSTVU SIL SLOVENSKE VOJSKE in imenovanju na formacijsko dolžnost GENERAL po formaciji številka [REDACTED] – PREHODNA FORMACIJA / PRIPADNIK SV V POSTOPKU NOVE RAZPOREDITVE podajam

U G O V O R,

prvič, ker prvič za izdajo odredbe ni pravne podlage, saj službenih potreb po 6. odstavku 45. člena ZObr ni bilo, in drugič, iz razlogov kot izhaja iz vsebinske obrazložitve v nadaljevanju.

O B R A Z L O Ž I T E V

V petek 5.4. 2019 mi je v večernih urah patrolja vojaške policije vročila Odredbo, št. 830-2/2019-35, z dne, 5.4.2019, s katero me minister za obrambo Karel Erjavec razrešuje dolžnosti poveljnika sil Slovenske vojske. Pred tem mi je svojo odločitev o predlogu moje razrešitve sporočila načelnica Generalštaba SV po telefonu.

Ne odrekam pravice načelnici generalštaba, da sama izbira svoje najbližje sodelavce, kakor tudi ne pravici ministra za obrambo, da imenuje in razrešuje poveljnika sil Slovenske vojske. Ugovarjam pa zoper izdano / izpodbijano odredbo, ker menim, da številne izjave ministra za obrambo Karla Erjavca v medijih jasno kažejo na dejstvo, da sem bil razrešen iz krivdnih razlogov, sam pa sem trdno prepričan, da za to ne obstaja razlog niti pravna podlaga ali dokaz. Javno navajanje razlogov za mojo zamenjavo jemljem tudi kot kršitev pravice do diskrecije in zlorabo mojih osebnih pravic iz naslova človekovega dostojanstva in varnosti. Prav tako pa moram, kot nekdanji poveljnik sil Slovenske vojske, najostreje protestirati proti kolektivni obtožbi sil Slovenske vojske in vseh mojih podrejenih, ki se jim je na ta način avtomatsko pripisala krivda. Nihče v silah Slovenske vojske z izvajanjem nočnega streljanja na Počku ni storil ničesar narobe, oz. ni delal v neskladju s prepisanim. Prav tako nihče v silah Slovenske vojske tudi ni odgovoren za nobeno kršitev, oziroma do dneva moje razrešitve ta krivda ni bila nikomur niti očitana, še manj pa dokazana. Zoper nikogar tudi ni bil uveden

nikakršen postopek ugotavljanja odgovornosti ali disciplinski postopek. Ne proti komurkoli iz sil SV in ne proti meni. Ravno nasprotno. Po mojih podatkih je tudi poročilo načelnice generalštaba, napisano na zahtevo ministra, jasno potrdilo, da v silah Slovenske vojske nismo ravnali v nasprotju z usmeritvami Generalštaba.

Kot poveljnik sil Slovenske vojske ne morem biti ne subjektivno, niti objektivno odgovoren, za morebitne kršitve ob izvedbi nočnega streljanja na Počku, ker do kršitev ni prišlo. Kot poveljnik sil tudi nisem nikoli dobil nobenih ministrovih usmeritev v zvezi z izvajanjem streljanj na Počku (poveljnik sil ni član kolegija ministra), da bi lahko ravnal v nasprotju z njimi. Takšnih usmeritev tudi zakonito ne bi mogel dobiti, saj je najvišji organ poveljevanja vojski v Republiki Sloveniji, Generalštab Slovenske vojske, od katerega pa sem imel dovolj jasne usmeritve, ki sem se jih profesionalno in striktno tudi držal in skladno z njimi so tudi delali vsi moji podrejeni.

Poveljstvo sil Slovenske vojske, kateremu sem poveljeval, se je držalo usmeritev Generalštaba Slovenske vojske. Stališče, da se pri streljanjih ravnamo skladno z dogovorom med Občino Postojna in MORS velja že dalj časa in se ni spreminjalo z menjavo načelnikov ali ministrov. Ta dogovor predvideva do deset nočnih streljanj na mesec izven poletne sezone. Usmeritve se da jasno razbrati iz različnih aktov, ki jih lahko po potrebi predložim. Nedvoumno pa je to stališče Generalštaba Slovenske vojske večkrat tudi javno predstavila načelnica GŠSV, med ostalim na novinarski konferenci po poročanju o pripravljenosti Slovenske vojske pri predsedniku republike in pred tem tudi ob obisku parlamentarnega odbora za obrambo na Počku.

Vaje na Počku so bile del vaj potrjenih s sklepom Vlade RS. Tudi za konkretno vajo je bil sklenjen tehnični sporazum, s katerim je prav tako bila seznanjena Vlada. Skozi še dodatne dokumente, kot so recimo Načrt skupnega usposabljanja med ZDA in SV ter t.i. TAP (Training Activity Plan) sta tako Vlada RS in Minister (v teh primerih tudi podpisnik), bila seznanjena s tem, kaj se bo na vajah dogajalo in s čim se bo streljalo.

Naj omenim še to, da sem si kot poveljnik sil Slovenske vojske prizadeval podpirati kompromisne in ustrezne rešitve v dialogu z lokalno skupnostjo. Z državnim sekretarjem in svetovalcem ministra sem obiskal prav vse občine, kjer bodo potekale mednarodne vaje v letu 2019. Opravil sem (povsod, kjer mi je bilo dovoljeno) vrsto pogovorov s predstavniki krajevnih in vaških skupnosti in lokalnih novinarjev. Veliko mojih pobud in zahtev po še intenzivnejšem in kvalitetnejšem komuniciranju in obveščanju lokalne javnosti je bilo zavrnjenih s strani odgovornih. Sam pa nisem imel teh pooblastil, da bi to izvajal samostojno.

Strinjam se, da streljanje s težjimi minometi pozno v noč ni bila modra poteza glede na trenutno naelektreno stanje v lokalni javnosti. Da se bo to streljanje izvajalo pa bi lahko vedeli pravzaprav vsi, tako odgovorni v MORS in SV, kakor tudi lokalna skupnost, saj je bil načrt streljanj objavljen skladno s pravili in običajem na MORS-ovih internetnih straneh. Vojska se je navajena držati ukazov in navodil in tudi tokrat se jih je. Ta so bila, in še vedno

so, takšna, kot je povedala NGŠ. Kot poveljnik sil nisem imel nobene pravice teh pravil spreminjati. Jaz sem izdal vrsto usmeritev v smeri previdnosti in pozornosti pri izvajanju vaj.

Svojevrsten absurd je, da sem podpisnik edinega akta, ki obstaja v Ministrstvu za Obrambo in v Slovenski vojski, s katerim sem, ob strinjanju NNGŠSV (Načelnica je bila odsotna) omejil streljanje na OSVAD z oborožitvijo nad 60mm na čas do 23.00 v času predmetnega streljanja na Počku. Tudi to dokazuje, kako zelo sem si prizadeval kot poveljnik reševati konflikte z lokalno skupnostjo.

Glede zgodbe o širjenju govoric v zvezi z zdravstvenim stanjem načelnice generalštaba SV, ki se prav tako v izjavah ministra za obrambo omenja v medijih pa povem sledeče. Ne glede na to, da nisem zasledil, da bi se navajale tudi kot direkten razlog za mojo zamenjavo, je bila v sredo 27. aprila izvedena celovita preiskava ozadja domnevno spornega dogodka s strani Obveščevalno varnostne službe MORS (tudi o tem postopku imam svoje mnenje, vendar ni predmet ugovora). Po formalnih razgovorih, ki so jih trije pripadniki OVS opravili z domala vsemi mojimi najožjimi sodelavci in ključnimi posamezniki na PSSV mi je bilo v zaključku pojasnjeno, da se govorice o moji vpletenosti in zlonamernosti določenih izjav niso potrdile. Da so bile moje besede vzete iz konteksta in da se bi bilo potrebno ukvarjati z motivi in viri teh izkrivljenih informacij o meni.

Na podlagi povedanega lahko zaključim, da mora biti popolnoma jasno, da se silam Slovenske vojske in meni kot poveljniku ne more očitati odgovornosti za izvedbo nočnega streljanja na Počku, kar je bilo v medijih navedeno kot glavni razlog za mojo zamenjavo. Ta odgovornost ne meni, ne komurkoli iz sil SV, tudi ni bila dokazana v nobenem postopku. Ravno obratno, edini akt (Poročilo NGŠ), ki po mojem vedenju v tej zadevi obstaja, jasno zanika vsakršno kršitev in vsako odgovornost. Ker menim, da mi je bila grobo kršena pravica diskrecije (kar bi veljalo tudi v primeru nekrivdne razrešitve) in napadeno osebno dostojanstvo ter integriteta, ter da se je tako mene, kot sile Slovenske vojske neupravičeno obdolžilo odgovornosti za nočno streljanje na OSVAD ob izvajanju načrtovanih in najavljenih aktivnosti pričakujem, da se bo odredbo o moji razrešitvi preklicalo, javnosti pa pojasnilo, da s streljanjem na Počku sile SV niso ničesar prekršile in da niso odgovorne za očitano samovoljo.

Sklicevanje na pravno podlago v zvezi s 6. odstavkom 45. člena ZObr naredi izpodbijano odredbo nezakonito. Ne obstajajo in niso obstajali razlogi za mojo razrešitev, kot jih predvideva šesti odstavek 45.člena Zakona o obrambi, ki določa, da se poveljnike imenuje in razrešuje na formacijsko dolžnost v skladu s tem zakonom brez interne in javne objave na podlagi službenih potreb. V konkretnem primeru pa take službene potrebe ni bilo, niti je izpodbijana odredba ne navaja. Tako ne v razlogih za razrešitev, kot tudi ne v obrazložitvi. Navedeno jasno dokazuje tudi moja razporeditev na novo delovno mesto. Razporejen sem na predhodno formacijo - pripadnik SV v postopku nove razporeditve. 98. a člen ZObr v četrtem odstavku jasno določa razloge kdaj gre za službene potrebe. Med njimi ni razloga zaradi katerega sem bil razrešen. Ravno nasprotno, službene potrebe po zadnji alineji

navedenega odstavka so recimo popolnitev formacijskih dolžnosti, s katerimi se vzpostavlja neprekinjena linija poveljevanja, v mojem primeru pa se je linija vodenja in poveljevanja močno oslabila. 45. člen ZObr po vseh prvih petih odstavkih pride v poštev, oz. se ga sme uporabiti zgolj in le na podlagi službenih potreb, kot določa šesti odstavek istega člena. V primeru moje razrešitve pa službenih potreb ni bilo, ne v Poveljstvu sil SV in ne na moji novi dolžnosti. Vsa logika pravi, da je največja službena potreba, da ima PSSV svojega poveljnika. Tega pa od moje razrešitve dalje več nima. Iz, v tem odstavku navedenih razlogov, je izpodbijana odredba tudi nezakonita in jo je potrebno nemudoma odpraviti.

S spoštovanjem,

Bg. Miha Škerbinc

V vednost:

Jure Surhoij – odvetnik, Tischlerjeva 10, 1000 Ljubljana

Sindikato vojakov Slovenije, PP56, 2310 Slovenska Bistrica